

Innspill fra Lektorutdanningen ved Institutt for kultur- og språkvitenskap, Universitetet i Stavanger

1. Digital kompetanse i underkapitlene

Vi stiller spørsmål ved plasseringen av formuleringen om «reflektert og kritisk bruk av digitale ressurser i undervisning og vurdering i fag og for å støtte elevene i utviklingen av digitalt medborgerskap».

Kompetanse knyttet til digitale ressurser er gjennomgående i underkapitlene for lærerutdanningene. Samtidig framstår dette som et kompetanseområde som naturlig kan forstås som integrert i flere av de felles kjernekompetansene i § 5. Vi er derfor usikre på hvorfor kompetanse knyttet til digitale ressurser og digitalt medborgerskap gis en særstilling i underkapitlene. Etter vår vurdering framstår dette som et kompetanseområde som allerede er ivaretatt gjennom flere av de felles kjernekompetansene.

Vi finner det også noe underlig at et kompetanseområde som er gjennomgående for alle lærerutdanningene, er plassert i underkapitler som ellers skal beskrive det som er særskilt for de ulike utdanningene. Vi ber derfor departementet vurdere om denne plasseringen er i tråd med den overordnede strukturen i rammeplanforslaget.

2. Bestemmelser om masteroppgaven i lektorutdanningene

Vi stiller spørsmål ved forskjellen mellom bestemmelsene om masteroppgaven i § 14-2 og § 15-2.

For lærerutdanningene rettet mot trinn 8–10 skal masteroppgaven være «profesjonsrettet og praksisorientert», mens det for lærerutdanningene rettet mot trinn 11–13 åpnes for en masteroppgave med «fagdidaktisk eller disiplin­faglig innretning».

Dette framstår som utfordrende i lektorutdanningene, som kvalifiserer for undervisning både på ungdomstrinnet og i videregående opplæring. Det er uklart hvordan bestemmelsene skal forstås i studieprogrammer som retter seg mot begge trinn. Dersom ulike typer masteroppgaver skal gi ulike kvalifikasjoner, bør konsekvensene av dette tydeliggjøres. Dersom de ikke skal gi ulike kvalifikasjoner, er det vanskelig å se begrunnelsen for at det stilles ulike krav.

Vi stiller også spørsmål ved den faglige begrunnelsen for å skille mellom ungdomstrinnet og videregående opplæring på dette punktet. Disiplinfaglig fordypning kan være like relevant for undervisning på ungdomstrinnet som i videregående opplæring, og elever på begge trinn vil kunne dra nytte av lærere med fordypning i disiplin­faglig kompetanse. Etter vår vurdering bør det derfor åpnes for fagdidaktisk eller disiplin­faglig innretning på masteroppgaven også i utdanninger som kvalifiserer for undervisning på trinn 8–10.

Vi anbefaler at departementet harmoniserer formuleringene i § 14-2 og § 15-2 og tydeliggjør hvordan bestemmelsene er ment å fungere i lektorutdanninger som kvalifiserer for begge trinn.

3. Nivået på reguleringene i underkapitlene

Vi støtter ambisjonen om en mer overordnet rammeplan som gir institusjonene større handlingsrom til å utvikle lærerutdanningene. På denne bakgrunn stiller vi spørsmål ved om enkelte av formuleringene i underkapitlene er mer detaljerte enn det som er nødvendig i en overordnet rammeplan.

Dette gjelder blant annet formuleringer som beskriver konkrete arbeidsmåter, undervisningsformer og vurderingspraksiser. Flere av disse forholdene er allerede beskrevet i læreplanverkets overordnede del. Etter vår vurdering bør rammeplanen i større grad konsentrere seg om hvilke overordnede kompetanser kandidatene skal utvikle, fremfor å angi nærmere hvordan disse kompetansene skal realiseres i utdanningen.

Etter vår vurdering vil en slik tilnærming være bedre i tråd med mandatets mål om en mer overordnet rammeplan og økt institusjonelt handlingsrom.